

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1438/2020
11.03.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, др Илије Зиндовића и Зоране Делибашић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Александар Милеуснић, адвокат из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији предлагача, изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Рж г 294/19 од 13.01.2020. године, на седници одржаној 11.03.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији предлагача, изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Рж г 294/19 од 13.01.2020. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача, изјављена против решења Вишег суда у Лесковцу Рж г 294/19 од 13.01.2020. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лесковцу Р4И бр. 205/19 од 01.11.2019. године, одбијен је приговор ради убрзавања поступка поднет од стране предлагача, као извршног повериоца у извршном поступку И бр. 7838/10, ради извршења на непокретностима, као неоснован.

Решењем Вишег суда у Лесковцу Рж г 294/19 од 13.01.2020. године, одбијена је као неоснована жалба предлагача и првостепено решење потврђено.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену предлагач је благовремено изјавила ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, према одредби члана 7. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року (“Службени гласник РС”, бр. 40/2015) у поступку одлучивања о приговору усмена расправа се не одржава, а на остала питања сходно се примењује закон којим се уређује ванпарнични поступак.

Законом о ванпарничном поступку (“Службени гласник СРС”, бр. 25/82, 48/88, “Службени гласник РС”, бр. 46/95, 18/2005, 85/2012, 45/2013, 55/2014, 6/2015, 106/2015) чланом 27. ставом 2. прописано је да је поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

У овом случају не ради се о имовинскоправном спору, већ о поступку за утврђивање повреде права на суђење у разумном року, па како одредбама Закона о парничном поступку није прописана могућност изјављивања ревизије против правоснажног решења донетог у поступку по приговору ради убрзања поступка и утврђивања повреде права на суђење у разумном року, то ни ревизија није дозвољена.

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије (члан 404. ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној ревизији, с обзиром на то да у овој врсти поступка, према одредби члана 27. Закона о ванпарничном поступку ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, одлучено је као у изреци применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић